

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej -----

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r.

sprawy

M. S.

s. N. i M. z d. T.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 23 października 2016 roku kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) po drodze wojewódzkiej nr (...) na trasie T.-S. będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego M. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B prawa jazdy na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie II wyroku zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 października 2016 r. do dnia 28 marca 2017 r.;

IV. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. D. z Kancelarii Adwokackiej w P. kwotę 619,92 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu;

VI. na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża oskarżonego kosztami procesu w całości oraz wymierza mu opłatę w wysokości 200 zł.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

23 października 2016 r. M. S. spożywał w domu, w W. alkohol w postaci piwa. W godzinach popołudniowych oskarżony wsiadł do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...). Pojazdem tym kierował po drodze publicznej na trasie S. – T.. Podczas jazdy na tym odcinku drogi, na wysokości znaku pionowego A-4, oskarżony stracił panowanie na samochodem, zjechał z jezdni na przeciwny pas i dachował, zatrzymując się na polu uprawnym, w odległości około 20 m od jezdni. W wyniku wypadku tylko oskarżony doznał obrażeń ciała. Na miejsce wezwano służby straży pożarnej, pogotowia oraz policji. Wobec wyczuwalnej od oskarżonego woni alkoholu poddano go badaniu na jego zawartość. Pierwsze badanie alkosensorem z godziny 15:03 wykazało 0,97 mg alkoholu w litrze wydychanego powietrza (lekarz udzielający na miejscu oskarżonemu pomocy w związku z jego obrażeniami nie wyraził zgody na kolejne). Kolejne badania oskarżonego wykazały odpowiednio w litrze wydychanego powietrza: 1,01 mg o godzinie 15:53 i 0,94 mg o godzinie 16:09.

dowód: protokoły z użycia alkosensora – k.2,15,

notatka urzędowa – k.1,

protokół oględzin pojazdu – k.5-6,

szkic miejsca zdarzenia – k.7,

wyjaśnienia oskarżonego – k. 76-77,

dokumentacja medyczna – k.39-40,75.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił okoliczności jego popełnienia.

Oskarżony M. S. jest kawalerem, nie ma osób na utrzymaniu. Posiada wykształcenie zawodowe, jest mechanikiem samochodowym. Utrzymuje się z pracy w tym charakterze, deklaruje dochód w wysokości 2000 zł miesięcznie, nie posiada majątku większej wartości. Oskarżony nie był uprzednio karany sędownie. Oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu był w pełni poczytalny, aczkolwiek jego intelekt jest w granicach pogranicza upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k.20-21,48,

dane osobopoznawcze – k.22,

dane o karalności – k.23,

opinie sądowo – psychiatryczne – k.43-44,55-57.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu wyrokiem czynu nie budzą wątpliwości.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił okoliczności jego popełnienia. Jego wyjaśnienia pozostają zbieżne z protokołami użycia alkosensora, oględzin pojazdu oraz szkicem miejsca zdarzenia. Powyższe dowody wskazują niezbicie, że oskarżony w zarzucanym mu czasie i miejscu kierował samochodem po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości. Zachowanie przypisane oskarżonemu wypełnia zatem zespół

ustawowych znamion przestępstwa z art.178a §1 kk, zgodnie z którym „kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”.

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§1); §2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyższe dyrektywy oraz priorytet kar nieizolacyjnych Sąd przyjął, że kara 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na 20 zł, oraz wymierzony oskarżonemu obligatoryjnie, na zasadzie art.42 §2 kk zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B prawa jazdy na minimalny okres, tj. trzech lat, a nadto na podstawie art.43a §2 kk świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł wdrożą oskarżonego do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego, w szczególności w zakresie przestrzegania zasad ruchu drogowego. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu znacznego stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu, na który składa się ilościowe stężenie alkoholu u oskarżonego (rosnące) w trakcie jazdy samochodem i konsekwencje jego stanu nietrzeźwości (zjechał na przeciwległy pas jezdni) kara ta będzie współmierną odpłatą za jego popełnienie. Wymierzona oskarżonemu kara winna nadto spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć wobec oskarżonego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd zważył przy tym na uprzednią niekaralność oskarżonego.

Ustalając oskarżonemu wysokość stawki dziennej grzywny Sąd wziął pod uwagę stosownie do treści art.33 §3 kk jego dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Przy wymiarze środka karnego, tj. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, Sąd miał na względzie treść art.42 §2 kk, stanowiącego, o obligatoryjnym, nie krótszym niż trzyletni zakazie prowadzenia pojazdów w razie popełnienia przez sprawcę przestępstwa z art.178a §1 kk.

Podobnie obligatoryjnym było orzeczenie świadczenia pieniężnego na podstawie art.43a §2 kk. Przepis ten stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w [art.178a §1](#), [art.179](#) lub [art.180](#), sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w [art.39 pkt7](#) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych. W związku z zatrzymaniem oskarżonemu prawa jazdy, Sąd na podstawie art.63 §4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył mu okres od 23 października 2016 r. do 28 marca 2017 r.

W związku z ustanowieniem dla oskarżonego obrońcy z urzędu w postępowaniu sądowym (na podstawie art.79 §1 pkt3 kpk), Sąd orzekł jak w pkt.V wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść przepisów prawa cyt. w punkcie VI wyroku, a nadto deklarowana przez oskarżonego sytuacja materialna.